

НЕ ЩЕ ДА ГИ ОБЪЧА, НИТО ЩЕ ДА ГИ ПОСТАВИ
ЩАСТЛИВИ ВЪЧНЪ.

І. Начинвамъ, мамо, да са боимъ на Бога.

М. Трѣбва да са боишъ до толкува щото
да го не растърдишъ, сине мой, като правишъ
нещо което ти заповѣда да не правишъ,
или като не рачишъ да правишъ онова което
ти заповѣда да правишъ.

Но ако го обвчашъ и ако го слѣдвашъ,
не е нѣжда да мѣ са боишъ, понеже ще има
грѣшка за тебе добръ, и ще употреби голѣ-
мжта си сила за да прави самъ колкото нѣ-
ща ще бждатъ за твое добро.

І. Въ каквъ способъ ще употреби Богъ
силжта си на противъ оныхъ които го не обв-
чатъ, нито го слѣдватъ?

М. Не чини ли ти се че трѣбва Богъ да ги
наказва, каквото азъ трѣбе да наказвамъ
дѣцата си, когато сж зли и не ме слѣдватъ?

І. Наистина, мамо: но съ каквъ способъ
ще ги накаже?

М. Вазва ни въ книгата, която ни да-
де, че ако го не обвчаме, нито го слѣдшаме,
не можеме никога да идеме на Небото, за
да сме щастливи наедно съ него.